

Johanna på Norrudden.

Av Georg Sylwan.

Du är ett nöt, Vesterblom. Unnan ä du inte de. Har ja, talia gånger sagt åt dej, att låta mej ä Johanna hållas. Ja? röt Osterblom, och reste sådan fart från bordet, där Vesterblom suttit i två timmar och pratat vid rykande kaffet, att stolen, som han suttit på, klänges i golvet.

Båda gubbarnas samspråk har varit lugnt och stillsamt. Han pratade om fiskets ställning och om fiskeriet och skrattat hjärtligt över de gamla kärlekshistorierna från ungdomstiderna. Men så hade Vesterblom slungat fram något om Johanna på Norrudden, som inte fallit honom i smaken.

Johanna på Norrudden, den rika som var Osterbloms allt och som han skulle bli hans. Nej, han skulle givet, att han inte tåla att Vesterblom talade om henne.

Du ä en grömsing, så lång du är, skrek Osterblom och såg på Vesterblom som satt i bordet så att kopparna rullade.

De ä akkurat va du är, fortsatte han och klampade bort mot dörren. Där stannade han och kastade ett blick på Vesterblom, som satt kvar på sin stol med händerna på magen och skrattade så, att öll på att kikka.

Skrattar bäst som skrattar sist, Osterblom i det han gick ut i dörren, som han slog igen efter med en dundrande skrall. Kommen på vägen vände han och stugan, knöt näven och mumlade han sakta gick nedåt isboden.

Sabla grömsing... Han för handelsboden stannade och tvekade, om han skulle gå eller ej. Han hade ju egentligen tänkt på att göra. Jo, det vore de om han träffade Johanna. Han brukade ju alltid komma över postdagarna. Medan han stod och blände, trädde en lång, mager rödhärig man ut från handelsboden. Hans öga var blåslaget. Osterblom fick syn på honom först han.

Jassa, du är ute ä går med blått Jonas. Hurså de du? Ja, du akkurat ut som en, som in en tuggubbe på gall sida ja.

Ja, de är ett otäckt märke jag. Ja, saken var den, sir du Osterblom, att jag trädde på en bänge, i lag i gräset i natt, när jag gick bana.

Jassa... hm, du trädde på en gräs, svarade Osterblom funderande. Ja... ja... hm, de är nog så... såg du Johanna inne i bon?

Nä... men ja sirna komma där på fjärr, svarade Jonas och plie skämskt med ögonen.

Jassa... tack, svarade Osterblom och sprang in i bon utan att säga adjö till Jonas.

Ne i butiken var det fullt med folk. Osterblom sållade sig till dem föll in i samtalen, där han tyckte att det behövdes.

Johanna från Norrudden lade till i sin båt vid handelsmannens bänk, men innan hon gick upp till en, kvistade hon upp till Vesterblom för att spraka om ditt och datt. Se saken var den, att Johanna var ett gott öga till Vesterblom. Han ville som han hon.

Johanna hade haft en aning om det. Han hade han säkert gått i sönens. Han var ju alldeles galen i Johanna, som var lång som en smeltstäng och torr som ett malmnöt. Men inte brydde sig Vesterblom eller Osterblom om Johanna såg ut lekamligen... de båda fikade efter var pengarna i chiffronen och i banken... och den feta gården förstås.

Johanna hade språket med Vesterblom om allt vad hon haft på sig, gick hon glad och fryntlig. Det anstär en rik änka, ned till handelsboden. Inne i boden hälsade vänligt som alltid på alla hon såg och såg på Osterblom, förstås, blev röd som en tupp och nervös att han måste vända sig till och snyta sig.

Johanna gjort sina uppköp och sin tidning samt ett brev från sin syster i Amerika, gick hon — men i

dörren vände hon sig mot Osterblom och nickade så hjärtligt.

Detta uppfattades ögonblickligen av Osterblom som så, att Johanna ville, att han skulle följa med och hjälpa henne bära. Han bad därför i hastig vändning att få en "fläta". Bet av en duktig bit och rullade efter henne. I backen kom han jämsides med henne.

Du har möcke te kånke på, du Johanna lella, sade han litet andfädd och plirade under lugg på henne. Kanske ja' får hjälpa dej?

Tack för de, Osterblom, svarade Johanna skrattande, men de ä så lätt de' här...

Jassa, de ä de'... Ja, ja... hm. De gingo tysta en stund, men så hov Osterblom åter upp sin röst.

De ä ett fasans grant vär i kväll, Johanna lella.

Ja, de ä så. Ja, de ä de'... ja... ja... hm. Grödan är fäll go på Norrudden, kan jag tro?

Ja en får inte klaga. Nä... nä... ni gör inte de... Ä nötena erans präktiga?

Ja... vars... Ja... ha... De ä så ja... Det blev åter en lång paus. Så såg Osterblom på Johanna — deras blickar möttes och de logo.

Ja... ha... En skulle ha en så'n praktiger går som Johannas... de vore nåt te obeskriverligt rart de...

Töcker han de? Ja töcker en annat... En så'n fet ä mulliger jordbit... ä en så'n fat...

Han hann inte säga ut det han hade på tungan, ty de hade nått fram till båtuset. Inne i båtuset stod han och betraktade Johanna en lång stund, innan han kom sig för med att säga:

Kanske ja' får lov att ro för lella Johanna... Det sir ut att bli bläst, innan du kommer hem.

Tack för vänligheten, Osterblom, svarade Johanna. Men ja' har en, som ska ro mej över...

Har du de... Drängen din kanske?

Nä, svarade Johanna skarpt. Ja' har allt en annan... Ja' har Vesterblom mej... Ja' var uppe te honom, innan ja' kom in i bon, ä ba honom följa mej över i kväll... vi ha nått ä språka om...

Har du nått ä språka med Vesterblom om...

Ja, tänk dej hon har de', utropade Vesterblom och kröp fram från en fisktrumma, där han legat och åhört Johannas och Osterbloms samspråk.

Jassa, du är här nu igen, din grömsing, väste Osterblom och gick med onda avsikter mot Vesterblom.

Ja, kom an du toking, svarade Vesterblom tryggt och hoppade i båten, som han stötte ut med armar. Då han kommit ett stycke utanför båtuset, fortsatte han:

Kast dej i sön, Osterblom... ä simma åter till Norrudden, så kan vi ta oss ett nappatag där...

Osterblom fick inte fram ett ljud till svar — han bara stod och gapade och rullade med ögonen och hötte åt dem med sin stora och brunna näve.

Men då båten var mitt ute på fjärden, fick han fart i munlädret igen och gallskek.

Vänt dej, du Vesterblom... Vi träffs väl du... ä ska du allt få veta, vem du stungit naver...

Glänsande spel.

Mannen med mässingsinstrumentet spelar ypperligt. Glänsande! Man hör inte ett ljud av sängerskan.

Jag lägger mig inte i det, sa' musen såg två kattor slåss.

Där det förr i världen gällde att roa sig en dag i veckan, gäller det nu att roa sig tre eller fyra.

Varje bilägare är städse redo svärja på att hans bil är det bästa fabriksmärket. Samtidigt spar han ivrigt för att få pengar att köpa sig en ny bil av annat märke nästa år.

Chefen: — Som belöning för ett 25-årigt arbete i firmans tjänst ber jag att få överlämna mitt fotografi. Bokhållaren: Vad det är jukt er!

DR. M. RADY

LÄKARE OCH KIRURG

Föreningsläkare för Vasaorden och Norden.

283 Portage Avenue.

(100 Toronto General Trust Bldg.)

hörn av Portage och Smith.

Kontorstid: 2 — 6 e.m.

Kvällsmottagningar efter överenskommelse.

Telefon: 24 480

Bostaden: 49 763

Om svar ej erhålles ring 42 309

Dr. P. A. ECKMAN

Svensk Tandläkare.

Gott Tandläkarearbete

Hörnet Main St. & Logan Ave. Telefon 88 667

DR. B. J. GINSBURG

Praktiserande läkare och kirurg.

SPECIALIST

VENERISKA köns-, urin- och hudsjukdomar.

Mottagningsstider: 9 f.m. — 8 e.m. Helgd. 10 — 12 f.m.

403—4 McArthur Building, (när Portage & Main)

(ovanför Child's Restaurant)

Telefoner: Kontor 88 591. Bostad 24 962.

Dr. K. J. BACKMAN

Specialist för hud-, njur-, urin- och veneriska sjukdomar.

307 McARTHUR BUILDING, 211 PORTAGE AVENUE

(Ovanför Child's Restaurant)

Mottagningsstider: 9 f.m. till 8 e.m. Helgd. 10—12 f.m.

Tel. Kontor 21 097.

Bostad 30 450

SVENSKA TALAS

Dr. Geo. H. Carlisle

314-316 Toronto General Trust

Building

283 Portage Ave.

Mottagningsstider 11—12, 3—5

Specialist i Ögon-, Öron-, Näs-, och Hals-sjukdomar.

Humor och rumor.

Jassa, du blev kuggad i examen igen?

Ja, men det var inte så underligt, jag fick samma frågor som förra gången!

Den unge konstnären: — Jag skulle be att få måla direktörens fru. Direktören: — Den saken sköter hon nog själv om.

Har ni fått igen briljantringen, som ni förlorade häromdagen?

Ja, är det inte storartat. Genom en annons. Och till på köpet en äkta briljant. Min var bara imitation.

En herre åser en dag barnens lek på skolgården och vänder sig till en linhärig pys, som står bredvid med armarna på ryggen.

Hur gammal är du, min gosse?

Sju år, farbror.

Och vad skall du bli?

Atta år.

Man känner hunden på gläset o. karlen på orden.

Jag drömde, att jag var uppsagd, sa livstidsfängsen.

Hur kommer det sig, att när en man inte mår riktigt bra, skyller han på att han arbetat för hårt?

Om man önskar hindra ett ens snedspråk omtalas i tidningarna så är det bästa sättet att inte säga några.

Konung Gustaf är som bekant mycket intresserad av textilkonst, och på Stockholmsutställningen visas två märkliga föremål, som konungen lagt sin hand vid. Det är en stol och en skärm, vilka han egenhändigt broderat och sen tilldraga sig experternas beundran.

Snälla Julia One vet du inte vad en pegel är? Vad är det du är i, när du kallar om du är ren i ansiktet?

I handduken.

DR. BRANDSON

LÄKARE och KIRURG

216 Medical Arts Bldg.

Kontorstimmor endast eftermiddagen från 2 till 4.

Tel.: Kontor, 21 834. Bostad, 27 122

Winnipeg, Man.

DR. S. C. PETERSON.

Svensk läkare & kirurg.

Specialist för behandling av veneriska sjukdomar.

703 McArthur Bldg.

211 Portage Ave. Över Child's restaurant

Mottagningsstid: 10 f.m. — 8 e.m.

Sön- och helgdagar efter överenskommelse.

Tel.: 24 156 och 47 235.

DR. B. H. OLSON

Diagnostiker och nervspecialist

Telefon 21 834

216 MEDICAL ARTS BLDG.

Hörnet av Graham & Kennedy st

Winnipeg, Man.

DR. H. T. J. NYLANDER

Svensk Läkare och Kirurg.

212 Medical Arts Bldg.

Kontorstid 2—6 e.m.

Andra tider efter överenskommelse

Kontorstelefon: Bostadstelefon:

86 331 42 638

Om intet svar erhålles ring 42 309.

DR. GRAHAM WILSON

Specialist.

Njur-, blod-, blod-sjukdomar, veneriska sjukdomar, hud-sjukdomar.

Mottagningsstid 9 f.m. till 8 e.m.

668 1/2 Main St.

Tel.: Kontor: 25 013. Bostad: 42 979

DR. SIMON JAUVOISH

Läkare & Kirurg.

404 Bayo Building

Telefon: Kontor: 22 717

Privat: 41 523

Svenska talas.